

— naar det saa viste sig, at de langt fra var det sidste Hold af Mænd, som der kom til, tværtimod. Skulde man sige noget, skulde man ikke bruge det Udtryk: det sidste, men saa kunde man maaske sige: det laveste Hold af Mænd eller et lignende Udtryk.

Formanden: Laveste var intet passende Udtryk.

Justitsministeren (Rytter): Jeg er enig med det ærede Medlem: lad os undgaa Forgylnding og Nedrakning. Men Socialdemokraterne maa vide, at det maa ikke anvendes alene paa Venstre, de maa ogsaa overføre denne Grundsætning paa sig selv. Jeg minder det ærede Medlem om — jeg tror ikke, hans Anskuelse er saa afvigende fra min —, hvorledes jeg i en Sag blev nedrakket for Maskingeværer og alt det, jeg havde parat. Jeg tror, det ærede Medlem lige saa godt som jeg vilde mene, at naar en Partifører her havde nedrakket mig paa den Maade, havde intet været mere rimeligt og retfærdigt, end at vedkommende var staaet frem og aabent havde sagt: Jeg har gjort Justitsministeren Uret. Jeg vil gerne vide, om det ærede Medlem paa sit Partis Vegne vil staa frem for dets Formand og sige: Vi gjorde Justitsministeren Uret den Gang. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi skal lade være med at nedrakke eller forgylde hinanden, men lad os saa lade være med at angribe hinanden personligt.

Det ærede Medlem spurgte, om det var rigtigt, hvad der stod i denne Skrivelse, eller om jeg ikke havde Ret til at give alle mulige Oplysninger. Ja, der er to Ting, man her maa være klar over. Et er, hvad en positiv Lovbestemmelse forbyder mig, et andet, hvad andre Hensyn tilsiger mig. Ifølge min Stilling maa jeg nødvendigvis i forskellige Sager komme til Kundskab om en Mængde Ting, som vedrører enkelte Personer, Firmaer og mange forskellige Forhold, og jeg gad vide, hvad det ærede Medlem mener. Hvis jeg skulde begynde paa at offentliggøre det, skulde jeg saa kun offentliggøre det, Finansudvalget ønskede, eller skulde jeg offentliggøre det, jeg mente havde en vis politisk Interesse, enten til Skade eller til Gavn for det ene eller det andet Parti. Dér har jeg, som det ærede Medlem ved, konsekvent indtaget det Standpunkt overhovedet ikke at give et Ord fra mig. Jeg har ikke offentliggjort noget som helst, hverken til Skade eller til Gavn for noget

Parti. Jeg har været bedrøvet over Landmandsbankens Sammenbrud, men jeg synes, at Landmandsbankaffæren dog har to gode Punkter: den har i stor Udstrækning vist, at vi ikke har en korrumpet Embedsstand, selv om enkelte er kommet med ind i denne Malstrøm, og den har endvidere vist os, at de politiske Partier heller ikke som saadanne har været med i det — at enkelte Mænd har været det, er noget andet. Jeg synes, at denne Affære, som har ramt Landet saa haardt, skulde vi se at komme ud over paa en for Landet god Maade, og det synes jeg, vi vil gøre, hvis vi, naar Undersøgelsen er færdig, tager Sagen op til Behandling her i Tinget. Jeg har en Gang udtalt her i Tinget, at Undersøgelsen vil blive ført til Bunds, uden nogen som helst Begrænsning, og disse Ord har jeg ikke fraveget paa noget som helst Tidspunkt.

Det ærede Medlem kom endelig ind paa den ganske konkrete Sag, som de ærede Medlemmer Hr. Borgbjerg og Fru Nina Bang rejste i Anledning af en Sigtelse, som var kommet frem. Vi husker jo alle, hvorledes det ærede Medlem Hr. Borgbjerg optraadte her i Tinget overfor det radikale Parti, de Ord, han brugte om de Radikale, hvorledes han betegnede dem. Netop i denne samme Tid var det, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kom til mig sammen med Fru Nina Bang, og jeg mindes endnu med Glæde den Dag. Jeg mindes hans Ord saa tydeligt, som om det var i Dag, han havde udtalt dem, og jeg fik Respekt for det ærede Medlem, stor Respekt. Det ærede Medlem kom til mig og sagde — han har gentaget det i „Social-Demokraten“, at det var en officiel Henvendelse, han foretog til mig —: Jeg kommer til den danske Justitsminister med et aldeles bestemt Angreb, ikke med udflydende Udtalelser, ikke paa den Maade, som det sker i de radikale Aviser, hvor der siges, at der er et eller andet galt, nej, jeg kommer med en aldeles bestemt Sigtelse, og det er denne Sigtelse, jeg ønsker undersøgt, og ikke noget som helst andet. Det var det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Udtalelse.

Sigtelsen gik ud paa, at den nuværende Udenrigsminister havde udstedt en Erklæring den 11. Juli 1916, og nogle Dage, umiddelbart før, havde Udenrigsministeren været med til at sælge og umiddelbart efter med til at købe tilbage. „Det er denne Sigtelse, jeg“ — det ærede Medlem Hr. Borgbjerg — „ønsker undersøgt“. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg poin-